

[Koføed.]

borttager incitamentet til opsparing, og jeg mener ikke, det kan genere nogen som helst, hvis der er folk, der gerne vil lade være med at bruge alt, hvad de tjener. Disse mennesker er da ikke mere ufornuftige, end vi kan tolerere i dette vort fornuftige samfund.

Den foreslåede forhøjelse er uheldig, fordi den yderligere vil sætte skub i tendensen til at kapitalisere værdistigninger til forbrug, og til syvende og sidst er jeg bange for at denne forhøjelse af skalaen er udtryk for en tendens, som skyldes misundelse over for dem, der har formået at lægge noget til side. Statskassen bliver ikke reelt rigere af ekstraskatten, men samfundet bliver fattigere på småsparere.

Jeg vil til slut sige, at venstre er absolut ikke positivt stemt for forslaget.

Bernhard Baunsgaard: Dette lovforslag om gave- og arveafgift er desværre et forslag, der alene handler om afgiftsforøgelser.

Når jeg siger, at det desværre alene handler om afgiftsforøgelser, er det, fordi jeg er helt enig med den tidligere oppositionspolitikeren hr. Henry Grünbaum, når han ved den behandling, vi for ikke ret længe siden havde af den nugældende arveafgiftslov, udtalte, at han beklagede, at finansministeren ikke var kommet ind til de virkelig aktuelle og påtrængende spørgsmål, der burde tages op i forbindelse med et forslag om afgift af arv og gave. Jeg er altså i den situation, at jeg kan stille den tidligere oppositionspolitikers spørgsmål til den nuværende finansminister, den samme person: hvorfor tager vi dog ikke fat på de helt brændende aktuelle spørgsmål?

Må jeg her nævne, som det blev trukket frem ved den tidligere behandling, spørgsmålet om de mennesker, der i en årrække har delt bolig; det kan være papirløse ægte-skaber, det kan være gode venner, der har haft bolig fælles, det kan være homofile, men det kan sandelig også være en mor og datter eller far og søn, der måske i en menneskealder eller mere har boet sammen og derigennem har skabt et fælles hjem. Jeg mener, at vi ikke igen kan gå til behandling af et lovforslag, der handler om afgift af arv og gave, uden at tage disse problemer op. Jeg håber, at det igennem udvalgsarbejdet vil være muligt at komme ind på dem, og

jeg er for så vidt optimistisk, når jeg tænker på den indstilling, hr. Grünbaum i sin tid gav udtryk for her i tinget.

Det var et af de aktuelle problemer; et andet mindst lige så brændende problem er ikke afgiftsstørrelsens indvirkning på vore erhverv, men selve systemets indvirkning på vore erhverv. Vi har jo erkendt længe inden for landbruget, at dér kunne man nemt komme i den situation, at den, der fik gården og skulle svare de andre kontant arv, ofte kom i en sådan situation, at han eller hun reelt blev dårligst stillet af samtlige arvinger.

Men nu er problemet jo blevet endnu mere brændende i vore byvirksomheder. Vi står i den situation, at det, som har skabt det moderne velstandssamfund her i Danmark, hele den industrielle udvikling, der sætter ind fra sidst i 1950'erne, i meget, meget høj grad skyldes enmandsvirksomheder. Disse virksomheder står nu over for i meget høj grad at skulle gå i arv til efterkommerne. Vi kan jo bare tænke på, hvor store vanskeligheder man dér kan komme ud for — vi har lige hørt, at Danfoss blev klaret ved, at man skabte et fond. Jeg kan her nævne et andet eksempel, der viser, hvordan selve systemet virker: Amtsavisen i Randers, en avis, der absolut på sin egn og i sin by har en dominerende stilling, men som netop gennem arv og det krav, der blev stillet til udbetaling af rede penge, kom i meget store vanskeligheder og kun ved indgriben fra en københavnsk avis' side klarede frisag, så den kunne fortsætte med at betjene sit opland.

Vi kan efter min mening ikke blive ved at skubbe dette problem til side, og det er ganske klart, at problemet bliver endnu mere påtrængende, når vi står over for et forslag, der beskæftiger sig med forhøjelse af arveafgiften, selv om vi i denne omgang alene holder os til forhøjelsen inden for arveafgifts-klassen A, altså den nærmeste familie. Her er efter lovforslaget tale om, at en erhvervs-virksomhed vil blive stillet over for at skulle udrede en afgift på 25 pct., såfremt virksomheden vurderes til 2 mill. kr., og hvilken erhvervsvirksomhed vil i dag kunne overleve at skulle betale 25 pct. af værdien i arveafgift og så stadig væk have driftskapital tilbage? Jeg tror, at systemet her virker så hårdt, specielt når der bliver tale om en